

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-255/14

Robert Michal Chmielewski

versus

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Eelotsusetaotlus — Määrus (EÜ) nr 1889/2005 — Kontroll Euroopa Liitu sisse toodava või liidust välja viidava sularaha üle — Artiklid 3 ja 9 — Deklareerimiskohustus — Rikkumine — Karistused — Proportsionaalsus

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (teine koda), 16. juuli 2015

1. *Kapitali vaba liikumine ja maksete vabadus — Kontroll Euroopa Liitu sisse toodava või liidust välja viidava sularaha üle — Määrus nr 1889/2005 — Deklareerimiskohustus — Rikkumine — Sanktsioonid — Liikmesriikide kaalutusõigus — Kohustus võtta arvesse iga juhtumi konkreetseid ja erilisi asjaolusid — Puudumine*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 1889/2005, artikkel 3 ja artikli 9 lõige 1)

2. *Kapitali vaba liikumine ja maksete vabadus — Kontroll Euroopa Liitu sisse toodava või liidust välja viidava sularaha üle — Määrus nr 1889/2005 — Deklareerimiskohustus — Rikkumine — Sanktsioonid — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad haldustrahvi suurusega 60% deklareerimata jäetud sularaha summast, kui see ületab 50 000 eurot — Lubamatus — Proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 1889/2005, artikkel 3, artikli 4 lõige 2 ja artikli 9 lõige 1)

1. Proportsionaalsuse tingimus, millele peavad vastama karistused, mille liikmesriigid on määruse nr 1889/2005 ühendusse sisse toodava või ühendusest välja viidava sularaha kontrollimise kohta artikli 9 rakendamiseks kehtestanud, ei nõua seda, et pädevad asutused peavad arvesse võtma iga juhtumi konkreetseid ja erilisi asjaolusid.

Liikmesriikidel on nimetatud määruse artikli 9 lõike 1 alusel kaalutusruum karistuste valikul, mida nad kohaldavad sama määruse artiklis 3 ette nähtud deklareerimiskohustuse täitmise tagamiseks, arvestades, et selle kohustuse rikkumise eest karistamine peab olema lihtne, tegelik ja tõhus ning et pädevad ametiasutused ei pea tingimata võtma arvesse muid asjaolusid, näiteks tahtlust või teo korduvat toimepanemist.

(vt punktid 28 ja 29)

2. Määruse nr 1889/2005 ühendusse sisse toodava või ühendusest välja viidava sularaha kontrollimise kohta artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis karistuseks määruse artiklis 3 sätestatud deklareerimiskohustuse rikkumise eest kehtestavad haldustrahvi suurusena 60% deklareerimata jäetud sularaha summast, kui see summa ületab 50 000 eurot.

Selline trahv läheb nimelt kaugemale sellest, mis on kohustuse täitmise tagamiseks ja määrusega seatud eesmärkide saavutamiseks vajalik.

Määruse nr 1889/2005 artiklis 9 ette nähtud karistuse eesmärk ei ole karistamine võimalike pettuste või ebaseaduslike tegude eest, vaid üksnes nimetatud kohustuse rikkumise eest.

Selles kontekstis, nagu nähtub määruse põhjendustest 3 ja 15, on määruse eesmärk tagada tõhusam kontroll liitu sisse toodava või liidust välja viidava sularaha üle, et takistada ebaseaduslikust tegevusest saadud tulude kasutuselevõtmist rahandussüsteemis, järgides samas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtteid.

Lisaks näeb määruse nr 1889/2005 artikli 4 lõige 2 ette võimaluse haldusotsuse alusel ja kooskõlas siseriiklikes õigusaktides sätestatud tingimustega kinni pidada sularaha, mida ei ole määruse artikli 3 kohaselt deklareeritud, selleks et pädevad ametiasutused saaksid teostada vajalikku järelevalvet ja kontrolli, mis puudutab sularaha päritolu, kasutamise eesmärki ja sihtkohta. Niisiis võib karistus, mis seisneb väiksemas trahvisummas ja millega kaasneb artikli 3 kohaselt deklareerimata jäetud sularaha kinnipidamise meede, saavutada nimetatud määrusega seatud eesmärgid, minemata kaugemale sellest, mis on nende saavutamiseks vajalik.

(vt punktid 30–33, 35 ja resolutsioon)